

го още наши царе, юнаци и светии е потънало въ кръвъ и сълзи. Свирѣпитѣ турци и дивитѣ албанци се мжчатъ съ огънь и мечъ да унищожатъ македонския и одринския българинъ, или да го прѣобърнатъ окончателно въ една безчувствена, послушна и робска рая. Ето защо ние, свободнитѣ граждани на обширното българско отечество, сме длъжни да помогнемъ всѣчески на нашитѣ заробени още братя. Не забравяйте, граждани, че ако на насъ божиято провидение е проводило единъ милостивъ избавителъ, Александъръ II., робитѣ задъ Рила и Родопитѣ нѣматъ такъвъ избавителъ. Тѣ простиратъ рѣцѣ къмъ насъ и чакатъ отъ насъ, отъ тѣхнитѣ братя, да ги освободимъ. Прочее, нека стегнемъ всичкитѣ си сили, за да изпълнимъ нашия священъ дългъ „окончателното освобождение и обединение на многострадалния български народъ“.

Сиб № 412 В Сиб № 11
том